

ZWIĄZEK
PRACODAWCÓW
POLSKA MIEDŹ
THE POLISH COPPER EMPLOYERS' ASSOCIATION

Monitoring Legislacji Międzynarodowej

Monitoring działań w UE (legislacja, publikacje) – 10 stycznia 2025 r.

- **Informacje generalne o prawie UE – akty prawne i dokumenty strategiczne**

Energia odnawialna – Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych

Dyrektywa (UE) 2018/2001 miała zostać transponowana do krajowych porządków prawnych do 30 czerwca 2021 r. Większość przepisów ustanowionych na mocy dyrektywy zmieniającej (UE) 2023/2413 musi zostać transponowana do 21 maja 2025 r., przy czym większość przepisów dotyczących procedur udzielania zezwoleń musi zostać transponowana do dnia 1 lipca 2024 r.

Dyrektywa ustanawia wspólny system mający na celu promowanie energii ze źródeł odnawialnych w różnych sektorach. W szczególności:

- wyznacza wiążący cel Unii Europejskiej (UE) w odniesieniu do udziału takiej energii w miksie energetycznym w 2030 r.;
- po raz pierwszy reguluje konsumpcję własną;
- ustanawia wspólny zestaw zasad w zakresie stosowania energii odnawialnej w sektorze energii elektrycznej, ogrzewania i chłodzenia oraz transportu w UE.

Energia ze źródeł odnawialnych to energia z odnawialnych źródeł niekopalnych, a mianowicie energia wiatru, energia promieniowania słonecznego (ciepła i fotowoltaiczna), energia aerotermalna, geotermalna i hydrotermalna, ciepło otoczenia, energia pływów, fal i inna energia oceanów, hydroenergia, energia pozyskiwana z biomasy, gaz pochodzący z wysypisk śmieci, oczyszczalni ścieków i ze źródeł biologicznych (biogaz).

Jej celem jest zwiększenie wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych w celu przeciwdziałania zmianom klimatycznym, ochrony środowiska oraz zmniejszania zależności energetycznej Unii Europejskiej, jak również przyczyni się do zajęcia przez UE wiodącej pozycji technologicznej i przemysłowej oraz stworzenia miejsc pracy i wzrostu, w tym na obszarach wiejskich i odizolowanych.

Wspieranie odnawialnych form energii jest jednym z celów unijnej polityki energetycznej. Zwiększone stosowanie energii ze źródeł odnawialnych stanowi istotny element pakietu środków koniecznych do redukcji emisji gazów cieplarnianych i wypełnienia postanowień porozumienia paryskiego z 2015 r. oraz ram polityki UE dotyczących klimatu i energii (na lata 2020–2030). Pakiet „Czysta energia dla wszystkich Europejczyków” obejmuje kompleksowe przepisy UE dotyczące energii odnawialnej, efektywności energetycznej i zarządzania.

Zmiany wprowadzone w 2023 r.

- Unia Europejska wprowadziła szereg zmian w swoich przepisach energetycznych w ramach Europejskiego Zielonego Ładu i pakietu „Gotowi na 55”, aby zapewnić ich spójność z celem zakładającym osiągnięcie neutralności klimatycznej do 2050 r., a także z celem zakładającym ograniczenie emisji gazów cieplarnianych netto o co najmniej 55% do 2030 r. w porównaniu z poziomem z 1990 r.
- Zasady te zostały również zaktualizowane pod kątem realizacji planu REPowerEU, którego celem jest zmniejszenie zależności UE od rosyjskiej ropy i gazu.
- Przedmiotowa dyrektywa została zmieniona na podstawie dyrektywy (UE) 2023/2413.

Dyrektywa obejmuje:

- zasady dotyczące racjonalnego pod względem kosztów i rynkowego wsparcia finansowego na rzecz energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych;
- ochronę systemów wsparcia przed zmianami stanowiącymi zagrożenie dla istniejących projektów;
- mechanizmy współpracy między państwami członkowskimi UE oraz między państwami członkowskimi i państwami trzecimi;
- zasady ułatwiające korzystanie z pojazdów elektrycznych i akumulatorów w celu zapewnienia elastyczności systemu energetycznego poprzez oddawanie do sieci w razie potrzeby energii elektrycznej pochodzącej ze źródeł odnawialnych;
- zasady umożliwiające konsumentom produkcję własnej energii elektrycznej, samodzielnie lub będąc częścią społeczności energetycznej działającej w zakresie energii odnawialnej, bez nieuzasadnionych ograniczeń;
- przyspieszone procedury wydawania pozwoleń na projekty związane z energią odnawialną;
- zaostrzone wymogi dotyczące wykorzystywania biomasy do produkcji energii oraz wsparcia takich projektów, mające na celu ograniczenie ryzyka wytwarzania bioenergii w sposób nie zrównoważony.

Cele

- Wiążący cel ogólny zakładający osiągnięcie udziału odnawialnych źródeł energii w ogólnej ilości energii zużywanej w UE na poziomie 42,5% do 2030 r., z dodatkowym celem na poziomie 2,5% umożliwiającym osiągnięcie celu na poziomie 45%.
- W przypadku sektora transportu państwa członkowskie mogą wybierać pomiędzy:
 - wiążącym celem zakładającym zmniejszenie intensywności emisji gazów cieplarnianych pochodzących z sektora transportu o 14,5% dzięki wykorzystaniu odnawialnych źródeł energii do 2030 r.; lub
 - wiążącym celem zakładającym osiągnięcie co najmniej 29% udziału odnawialnych źródeł energii w końcowym zużyciu energii w sektorze transportu do 2030 r.
- W przypadku sektora przemysłu:
 - orientacyjny średni roczny wzrost wykorzystania energii odnawialnej o 1,6%;
 - 42% wodoru wykorzystywanego w przemyśle ma pochodzić z paliw odnawialnych pochodzenia niebiologicznego do 2030 r., natomiast do 2035 r. udział ten ma wynieść 60%.
- W przypadku sektora budowlanego oraz sektora ogrzewania i chłodzenia:
 - orientacyjny cel zakładający osiągnięcie co najmniej 49% udziału energii odnawialnej w budynkach w 2030 r.;
 - stopniowe zwiększanie celów w zakresie wykorzystania odnawialnych źródeł energii do ogrzewania i chłodzenia o 0,8% rocznie na poziomie krajowym do 2026 r. i o 1,1% od 2026 do 2030 r.

Akty delegowane i akty wykonawcze

- Komisja Europejska przyjęła kilka aktów delegowanych i wykonawczych.
- Jednym z nich jest rozporządzenie delegowane (UE) 2021/2003, które ustanawia unijną platformę ds. rozwoju odnawialnych źródeł energii w celu wsparcia państw członkowskich zainteresowanych mechanizmami współpracy w zakresie energii odnawialnej oraz, w szczególności, transferami statystycznymi.

Więcej informacji:

<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=CELEX%3A02018L2001-20240716>

- **Prowadzone procesy konsultacyjne, projekty, stanowiska:**

1. Przepisy UE dotyczące wyrobów medycznych i diagnostyki in vitro – ukierunkowana ocena

Konsultacje publiczne przepisów prawa gospodarczego w UE (ochrona zdrowia) – na podstawie analizy [Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady \(UE\) 2017/745 z dnia 5 kwietnia 2017 r. w sprawie wyrobów medycznych](#) oraz [Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady \(UE\) 2017/746 z dnia 5 kwietnia 2017 r. w sprawie wyrobów medycznych do diagnostyki in vitro](#) – II Etap legislacyjny – Konsultacje publiczne. Ostateczny termin na przesłanie opinii lub wypełnienie kwestionariusza online udostępnionego przez KE to 21 marca 2025 r.

W 2017 r. przyjęto rozporządzenie (UE) 2017/745 w sprawie wyrobów medycznych (MDR) i rozporządzenie (UE) 2017/746 w sprawie wyrobów medycznych do diagnostyki in vitro (IVDR). Celem tych rozporządzeń jest zapewnienie obecności na rynku UE wyłącznie bezpiecznych i skutecznych wyrobów, a także ochrona bezpieczeństwa pacjentów i zdrowia publicznego przy jednoczesnym wspieraniu innowacji. Rozporządzenia mają stworzyć solidne, przejrzyste i zrównoważone ramy prawne, lepiej dostosowane do praktyk międzynarodowych, które przyczynią się do poprawy bezpieczeństwa klinicznego i zapewnią producentom sprawiedliwy dostęp do rynku.

Ze względu na zakres zmian wprowadzonych rozporządzeniami przewidziano okresy przejściowe w celu zapewnienia płynnego przejścia na nowe zasady. Te okresy przejściowe nadal obowiązują, a ze względu na pewne wyzwania zostały przedłużone.

Wobec znacznych wyzwań napotkanych w związku z przechodzeniem na nowe zasady Komisja postanowiła rozpocząć ukierunkowaną ocenę rozporządzeń w 2024 r., mimo że zgodnie z art. 121 rozporządzenia MDR i art. 111 rozporządzenia IVDR Komisja powinna przeprowadzić ocenę do maja 2027 r.

Rozporządzenia 2017/745 i 2017/746 w sprawie wyrobów medycznych i diagnostyki *in vitro* mają na celu zapewnienie dostępności bezpiecznych i skutecznych wyrobów. Dzięki temu powinno być chronione bezpieczeństwo pacjentów i zdrowie publiczne, a jednocześnie zwiększona ma być konkurencyjność sektora, zaś innowacje otrzymają wsparcie.

Ukierunkowana ocena pomoże Komisji podsumować i ocenić, czy wspomniane przepisy:

- są skuteczne, efektywne i proporcjonalne
- zaspokajają bieżące i pojawiające się potrzeby
- są dostosowane do innych działań
- mają unijną wartość dodaną.

Celem konsultacji publicznych jest zebranie informacji zwrotnych na temat skuteczności, efektywności, adekwatności, spójności i unijnej wartości dodanej rozporządzeń w sprawie wyrobów medycznych w latach 2017–2024. Konsultacje mają umożliwić zgromadzenie uwag i danych od odpowiednich zainteresowanych stron.

Link: <https://pracodawcy.pl/przepisy-ue-dotyczace-wyrobow-medycznych-i-diagnostyki-in-vitro-ukierunkowana-ocena/>

2. Dyrektywy w sprawie zamówień publicznych – ocena

Konsultacje publiczne przepisów prawa gospodarczego w UE (zamówienia publiczne) – na podstawie analizy Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/23/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie udzielania koncesji oraz Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/25/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych – II Etap legislacyjny – Konsultacje publiczne. Ostateczny termin na przesłanie opinii lub wypełnienie kwestionariusza online udostępnionego przez KE to 7 marca 2025 r.

Każdego roku organy publiczne w UE wydają ok. 14 % PKB (ponad 2,4 bln EUR rocznie) na zakup usług, robót budowlanych i dostaw. W wielu sektorach, takich jak energetyka, transport, gospodarowanie odpadami, ochrona socjalna oraz świadczenie usług zdrowotnych lub edukacyjnych, głównymi nabywcami są instytucje publiczne. W drodze zamówień publicznych wydatkuje się ok. 48 % środków pochodzących z europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych.

Aby stworzyć równe warunki działania dla przedsiębiorstw w całej Europie, przepisy UE określają minimalne wymogi dotyczące zamówień publicznych. Regulują one sposób, w jaki organy publiczne i określone podmioty świadczące usługi użyteczności publicznej w UE dokonują zakupu towarów, robót budowlanych i usług powyżej określonej wartości. Dyrektywy UE w sprawie zamówień publicznych obejmują przepisy proceduralne („sposoby dokonywania zakupów”), w tym przepisy mające ogólne zastosowanie, przepisy szczególne obowiązujące podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych oraz przepisy dotyczące koncesji.

Dyrektywy w sprawie zamówień publicznych oraz skuteczne procedury dotyczące ich udzielania mają kluczowe znaczenie dla zapewnienia globalnej konkurencyjności UE. Stanowią również dla UE jedną z głównych dostępnych dźwigni rozwoju innowacyjnych wyrobów i usług oraz tworzenia rynków pionierskich w zakresie czystych i strategicznych technologii.

Inicjatywa ta ma na celu ocenę następujących dyrektyw:

- dyrektywy 2014/23/UE w sprawie udzielania koncesji,
- dyrektywy 2014/24/UE w sprawie zamówień publicznych,
- dyrektywy 2014/25/UE w sprawie udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych.

Analizie poddane zostanie, czy obecne przepisy funkcjonują zgodnie z ich zamierzeniem.

Celem konsultacji jest zebranie szczegółowych i wysokiej jakości danych oraz informacji zwrotnych na temat skuteczności dyrektyw 2014/23/UE, 2014/24/UE i 2014/25/UE. Mają one również na celu ustalenie, czy dyrektywy są nadal adekwatne względem założeń, właściwe i wystarczające do osiągnięcia celów polityki UE.

Link: <https://pracodawcy.pl/dyrektywy-w-sprawie-zamowien-publicznych-ocena/>

- **Publikacje oraz inne informacje:**

1. #CyfrowyStart PFR: Kompetencje AI to klucz do sukcesu w 2025 roku

W 2025 roku to umiejętności w obszarze AI będą dalej decydować o konkurencyjności firm i rozwoju kariery zawodowej. To najlepszy moment, aby zainwestować w siebie oraz swoją organizację, korzystając ze wsparcia PFR dla osób i firm, które chcą wejść na ścieżkę transformacji cyfrowej.

PFR może pomóc Tobie i Twojej firmie w budowaniu przyszłości opartej na nowoczesnych technologiach!

1. Bezpłatny kurs online „AI od podstaw”

Kurs jest skierowany do grona odbiorców – od początkujących, nietechnicznych osób, po przedsiębiorców, pracowników marketingu, analityków i twórców, którzy chcą zaoszczędzić czas i usprawnić swoją pracę.

Dlaczego warto wziąć udział?

- Poznasz regulacje prawne i etyczne dotyczące AI oraz co musisz wiedzieć, zanim zaczniesz korzystać z narzędzi AI,
- Nauczysz się, jak formułować zapytania do AI, aby uzyskać, jak najlepsze rezultaty,
- Dowiesz się, jak wykorzystać AI do edycji i tworzenia grafik, zdjęć i wideo,
- Zrozumiesz, jak AI może automatyzować sprzedaż, marketing i obsługę klienta,
- Poznasz najlepsze praktyki wdrożenia AI w firmie oraz trendy rynkowe.

Kurs jest w pełni bezpłatny i dostępny na platformie e-learningowej Strefa Wiedzy PFR po dokonaniu rejestracji.

2. Warsztaty „AI w praktyce. Poznaj wybrane narzędzia GenAI”

Jeśli szukasz możliwości, jak wykorzystać w pełni potencjał narzędzi AI w codziennej pracy i w jakim zakresie, zapraszamy na warsztaty „AI w praktyce”.

Dlaczego warto wziąć udział?

- Poznasz i przetestujesz narzędzia AI, które możesz od razu wykorzystać w swojej pracy, jak Chat GPT, Claude AI, Jasper AI, Midjourney, DALL-E i heygen,
- Zaczniesz skutecznie zarządzać projektami i zadaniami – narzędzia AI pozwolą Ci lepiej zaplanować, monitorować i realizować projekty,
- Zwiększysz efektywność działań marketingowych i sprzedażowych, a automatyzacja oraz personalizacja działań przyniesie Ci lepsze wyniki!

Obecnie można zapisać się na listę powiadomień, dzięki czemu w pierwszej kolejności PFR wyśle informację o rozpoczęciu zapisów.

Link: <https://pracodawcy.pl/cyfrowystart-pfr-kompetencje-ai-to-klucz-do-sukcesu-w-2025-roku/>

2. Tax Alert KPMG: Interpretacja ogólna MF dot. kryterium efektywnego opodatkowania odsetek i należności licencyjnych na gruncie podatku u źródła

27 listopada 2024 r. w Dzienniku Urzędowym Ministra Finansów opublikowana została Interpretacja Ogólna Nr DD9.8202.2.2024 Ministra Finansów z dnia 20 listopada 2024 r. dotycząca niektórych warunków stosowania zwolnienia określonego w art. 21 ust. 3 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych.

Po opublikowaniu w dniu 20 listopada przez Ministra Finansów pozytywnej dla podatników interpretacji ogólnej dotyczącej analogicznego warunku w zakresie opodatkowania dywidend, tym razem interpretacja ogólna koncentruje się na rozumieniu tego warunku w stosunku do odsetek i należności licencyjnych. Zdaniem Ministra Finansów badanie dotyczące warunków zwolnienia odsetek i należności licencyjnych z WHT powinno uwzględniać również zwolnienia przedmiotowe w stosunku do tych należności.

Uwagi wprowadzające

Opublikowana interpretacja ogólna dotyczy jednego z warunków stosowanego na podstawie art. 21 ust. 3 ustawy o CIT zwolnienia z opodatkowania w Polsce podatkiem u źródła dochodów

nierezydentów uzyskiwanych z tytułu wypłacanych im przez polskie podmioty odsetek oraz należności licencyjnych. Należy przypomnieć, że w dniu 20 listopada 2024 r. Minister Finansów wydał interpretację ogólną dotyczącą analogicznego warunku w zakresie opodatkowania dywidend, w której m.in. potwierdził, że nie narusza tego warunku fakt, że odbiorca dywidendy z innego państwa członkowskiego UE lub EOG korzysta ze zwolnienia podatkowego o charakterze przedmiotowym w stosunku do otrzymywanej dywidendy, a brak zapłaty podatku w zw. z indywidualną sytuacją podatnika (np. rozliczeniem straty podatkowej) nie powinien być traktowany na równi z korzystaniem ze zwolnienia z opodatkowania od całości swoich dochodów.

Opublikowana w dniu 27 listopada br. interpretacja ogólna dotyczy również istotnej kwestii, tym razem w stosunku do odsetek i należności licencyjnych. Zgodnie z podejściem prezentowanym przez część sądów administracyjnych w stosunku do takich należności, warunek „niekorzystania ze zwolnienia z opodatkowania od całości swoich dochodów, bez względu na źródło ich osiągnięcia” nie jest spełniony, jeżeli podatnik „korzysta ze zwolnienia z opodatkowania podatkiem dochodowym w jakiegokolwiek części swoich dochodów, bez względu na źródło ich osiągnięcia”, w związku z czym kryterium to dotyczy „wszelkich zwolnień z opodatkowania, w tym również zwolnień przedmiotowych”. Przy tym, zdaniem niektórych sądów, warunek ten nie zostaje spełniony również w przypadkach, w których „spółka korzysta z przysługujących jej zwolnień dotyczących odsetek w taki sposób, aby płacić podatek dochodowy od osób prawnych w minimalnej, bliskiej zeru stawce”.

Rozstrzygnięcie

Zgodnie ze stanowiskiem Ministerstwa Finansów wynikającym z treści interpretacji ogólnej z 27 listopada, wyrażony w art. 21 ust. 3c ustawy CIT warunek, odnoszący się do konieczności „niekorzystania ze zwolnienia z opodatkowania podatkiem dochodowym od całości swoich dochodów, bez względu na źródło ich osiągnięcia” należy rozumieć w ten sposób, że odbiorca takich odsetek lub należności licencyjnych:

1. nie korzysta w państwie swojej rezydencji podatkowej ze zwolnienia z opodatkowania podatkiem dochodowym ani od całości uzyskiwanych dochodów, ani ze zwolnienia z opodatkowania podatkiem dochodowym określonych kategorii dochodów, lub
2. nie korzysta w państwie swojej rezydencji ze szczególnych zasad opodatkowania podatkiem dochodowym dochodów uzyskiwanych z tytułu otrzymanych przez podmiot odsetek lub/i należności licencyjnych.

W ocenie Ministra Finansów, w ww. przypadku spełnienie tego warunku należy oceniać przez pryzmat przepisów prawa podatkowego obowiązujących w kraju rezydencji podatkowej odbiorcy odsetek i należności licencyjnych będącego ich rzeczywistym właścicielem lub przez pryzmat szczególnych preferencji podatkowych przyznanych przez administrację podatkową tego kraju takiemu podmiotowi (np. na podstawie decyzji administracyjnej).

Jednocześnie, zgodnie z opublikowaną interpretacją ogólną, okoliczność, że ze względu na indywidualną sytuację dany podatnik od uzyskanego dochodu nie płaci w danym okresie (roku) podatku dochodowego w kraju swojej rezydencji (gdyż np. rozlicza poniesioną stratę podatkową), nie powinna (samoistnie) świadczyć o braku spełnienia komentowanego kryterium.

W takim przypadku, podobnie jak w przypadku analogicznego kryterium w zakresie zwolnienia z WHT dywidend, Minister Finansów wskazał, że kwestia braku zapłaty podatku przez podatnika wynikająca z jego indywidualnej sytuacji może być analizowana z punktu widzenia przepisów art. 22c ustawy CIT (tj. pod kątem sztuczności transakcji).

Uwagi końcowe

W ocenie KPMG, interpretacja ogólna w ww. zakresie, w przeciwieństwie do interpretacji dotyczącej dywidend, nie uwzględnia w pełni perspektywy prezentowanej przez partnerów społecznych w trakcie prac grup roboczych przy Ministrze Finansów dotyczących podatku u źródła.

Prezentowane przez Ministra Finansów stanowisko w zakresie konieczności uwzględnienia zwolnień przedmiotowych (tj. stosowanych do otrzymywanych przez podatników odsetek i należności licencyjnych) oraz konieczności uwzględnienia preferencji podatkowych przyznanych przez administrację podatkową tego kraju takiemu podmiotowi (np. na podstawie decyzji administracyjnej) jest kontrowersyjne.

Przypomnieć należy, że literalnie warunek ten dotyczy zwolnienia odbiorcy „z opodatkowania podatkiem dochodowym od całości swoich dochodów, bez względu na źródło ich osiągania”. Można argumentować, że takie brzmienie referuje do podmiotowego zwolnienia a nie uwzględnia zwolnień przedmiotowych (które ze swej natury co do zasady nie odnoszą się do „całości dochodów”).

Tym niemniej, przedmiotowa interpretacja ogólna powinna wyeliminować spory odnoszące się do tego czy zastosowanie zwolnienia wyklucza fakt, że odbiorca odsetek w związku ze szczególną sytuacją (np. rozliczeniem strat podatkowych) nie płaci efektywnie podatku dochodowego.

Należy przypomnieć, że interpretacja ogólna nie jest źródłem prawa, jednakże podatnicy i płatnicy, którzy zastosują się do interpretacji ogólnej, mogą korzystać z jej mocy ochronnej (podobnie do zasad dotyczących zastosowania się do interpretacji indywidualnej). W przypadku spraw dotyczących podatku u źródła, gdy w procedurze Pay & Refund stosowanie przepisów wymaga wydania rozstrzygnięcia przez organ podatkowy (w procedurze wydania opinii o stosowaniu preferencji lub w procedurze zwrotu podatku, jak również w zakresie kontroli złożonych oświadczeń, o których mowa w art. 26 ust. 7a ustawy o CIT), opublikowana interpretacja ogólna powinna stanowić wytyczną dla organów podatkowych.

Rekomendujemy kontakt ze ekspertami KPMG w zakresie wpływu wydanej interpretacji ogólnej w danej sytuacji związanej z wypłatą odsetek lub należności licencyjnych, jak również w toku aktualnie toczących się postępowań.

Link: <https://pracodawcy.pl/tax-alert-kpmg-interpretacja-ogolna-mf-dot-kryterium-efektywnego-opodatkowania-odsetek-i-naleznosci-licencyjnych-na-gruncie-podatku-u-zrodla/>

3. Raport podatkowy Deloitte (ESG): Zapomniana roczna opłata producencka na gruncie przepisów implementujących Dyrektywę SUP

Kryteria dotyczące rozliczania tzw. rocznej opłaty producenckiej na gruncie Dyrektywy Single-Use Plastics (SUP).

Wprowadzone do polskiego prawa przepisy dyrektywy SUP, ustanawiają nowe obowiązki i opłaty dla przedsiębiorców. Przepisy te, w tym roczna opłata producencka za produkty SUP, nadal stanowią wyzwanie interpretacyjne. Niedawna interpretacja Marszałka Województwa pokazuje, jak różnie mogą być rozstrzygane kwestie związane z opakowaniami SUP.

Dyrektywa SUP: Nowe obowiązki i opłaty dla przedsiębiorców

Wdrożenie Ustawą z dnia 14 kwietnia 2023 r. o zmianie ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o innych ustaw (Dz. U. 2023 poz. 877), (dalej: „Ustawa produktowa”) do polskiego prawa przepisów Dyrektywy SUP ustanowiło szereg nowych obowiązków, jak i wprowadziło nowe opłaty. Przepisy te nadal stanowią ogromne wyzwanie interpretacyjne dla przedsiębiorców. Przykładem są regulacje wprowadzające, tzw. roczną opłatę producencką, która powinna być rozliczana przez wprowadzających do obrotu produkty SUP (tj. pojemniki na żywność, paczki i owijki zawierające żywność, pojemniki i kubki na napoje, lekkie torby na zakupy, chusteczki nawilżane, balony, wyroby tytoniowe z filtrami oraz filtry).

Pod pojęciem wprowadzenia do obrotu rozumiemy produkcję produktów SUP, zlecenie ich wyprodukowania innym podmiotom pod swoim znakiem towarowym czy przywóz na terytorium kraju drogą wewnątrzwspólnotowego nabycia lub importu. Wątpliwości również budzi

niekonsekwentne podejście polskich organów interpretacyjnych do wykładni krajowych regulacji w kontekście opublikowanych przez Komisję Europejską Wytycznych do Dyrektywy SUP, jak również samego brzmienia przepisów unijnych.

Praktyczne przykłady rozliczania opakowań SUP

Przykładem jak wiele wątpliwości rodzą wciąż przepisy implementujące Dyrektywę SUP, stanowi niedawno wydana przez Marszałka Województwa interpretacja odnosząca się do obowiązków środowiskowych związanych z wprowadzaniem na polski rynek produktów SUP. Wątpliwości wnioskodawcy dotyczyły tego, czy w przyjętym przez niego modelu działalności biznesowej wypełnia ramy definicyjne przedsiębiorcy objętego obowiązkami środowiskowymi oraz, w odniesieniu do których produktów zobligowany jest do rozliczania nowych opłat. Marszałek potwierdził, iż Wnioskodawca wypełnia kryteria podmiotowe, bowiem w toku działalności dokonuje wewnątrzwspólnotowego nabycia produktów mleczarskich w opakowaniach z tworzyw sztucznych jednorazowego użytku bądź zleca podmiotowi trzeciemu produkcję wybranych produktów SUP.

We wspomnianej interpretacji na szczególną uwagę zasługuje analiza kryterium przedmiotowego, tj. czy określone przez Wnioskodawcę opakowania produktów mleczarskich stanowią produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, których wprowadzenie do obrotu podlega pod obowiązek uiszczenia tzw. rocznej opłaty producenckiej.

W stosunku do wskazanych przez wnioskodawcę produktów Marszałek uznał, iż w przypadku:

- paczki dla mozzarella mini – choć opakowanie to spełnia definicję produktu jednorazowego użytku z tworzywa sztucznego, to jednak nie można uznać, iż stanowi paczkę i owijkę zawierającą żywność przeznaczoną do bezpośredniego spożycia, gdyż produkt mleczarski, który w nim się znajduje nie jest bezpośrednio spożywany z paczki lub owijki bez żadnej dalszej obróbki, zatem brak jest obowiązku uiszczenia rocznej opłaty producenckiej;
- opakowania śmietany w sprayu w postaci metalowej puszki z wieczkiem wykonanym z tworzywa sztucznego, która zawiera więcej niż jedną porcję produktu, która nie jest postrzegana jako produkt spożywany na miejscu lub na wynos bezpośrednio z opakowania, ale jako składnik innych dań – brak jest obowiązku uiszczenia rocznej opłaty producenckiej;
- opakowania produktu śmietanki do kawy w postaci blistra zawierającego 10 plastikowych kubeczków z tworzyw sztucznych z uwagi na to, iż produkt ten zawiera więcej niż jedną porcję produktu – brak jest obowiązku uiszczenia rocznej opłaty producenckiej;
- czterech połączonych kubków wykonanych z tworzywa sztucznego, w które pakowany jest serek waniliowy, opakowanie to spełnia definicję tworzywa sztucznego oraz definicję produktu jednorazowego użytku z tworzywa sztucznego, niemniej jednak brak jest obowiązku uiszczenia rocznej opłaty producenckiej (opakowanie to – cztery połączone kubki, jest opakowaniem dla wielu porcji serka waniliowego, a nie opakowaniem do pojedynczej porcji produktu mleczarskiego);
- butelki o pojemności do 3 l wykonane z PET, w którą pakowany jest jogurt pitny należy uznać, że opakowanie to spełnia definicję produktu jednorazowego użytku z tworzywa sztucznego, zatem występuje obowiązek uiszczenia rocznej opłaty producenckiej;
- opakowania sera pleśniowego, choć folia, w którą jest pakowany ser pleśniowy, spełnia definicję produktu jednorazowego użytku oraz definicję tworzywa sztucznego, niemniej jednak żywność ta nie jest przeznaczona do bezpośredniego spożycia z paczki lub owijki bez żadnej dalszej obróbki, w związku z tym brak jest obowiązku rozliczania rocznej opłaty producenckiej;
- opakowania twarogów i serków do smarowania stanowiących kubki plastikowe z aluminiowym wieczkiem, należy uznać, że produkty te nie spełniają przesłanki

produktu gotowego do spożycia bezpośrednio z pojemnika w związku z tym brak jest obowiązku rozliczania rocznej opłaty producenckiej;

- opakowania produktu jogurtu typu greckiego o gramaturze 360 g typu kubek plastikowe z wieczkiem aluminiowym, należy uznać, że opakowanie to spełnia definicję tworzywa sztucznego oraz definicję produktu jednorazowego użytku z tworzywa sztucznego oraz wbrew stanowisku wnioskodawcy zdaniem Marszałka produkt mleczarski stanowi produkt nadający się do bezpośredniego spożycia z opakowania bez dalszej obróbki, w związku z tym występuje obowiązek rozliczenia rocznej opłaty producenckiej.

Powyższe przykłady pokazują, jak kazuistycznie rozstrzygane są kwestie dotyczące obowiązku rozliczania rocznej opłaty producenckiej na pokrycie kosztów zagospodarowania odpadów powstałych z produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych.

Przepisy dyrektywy SUP: Interpretacja i ryzyka

W omawianej interpretacji Marszałek, uwzględnił w większości przypadków argumentację wnioskodawcy, który nie tylko odwoływał się do przepisów krajowych, ale przede wszystkim oparł swoje stanowisko na brzmieniu przepisów Dyrektywy SUP. W szczególności odwoływał się do kryterium wynikającego z art. 12 Dyrektywy SUP, zgodnie z którym pojemników zawierających więcej niż jedną porcję żywności lub pojemników zawierających jedną porcję żywności sprzedawanych w ilości większej niż jedna sztuka nie należy uznawać za produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych do celów tej Dyrektywy. Co istotne zapisy te nie zostały wprost transponowane do krajowego porządku prawnego. Znaleźć można rozstrzygnięcia Marszałków, w którym kryterium porcji nie jest respektowane.

W przedmiotowej interpretacji, Marszałek również uwzględnił argumentację wnioskodawcy, iż na etapie analizy nowych obowiązków w zakresie produktów SUP możliwe jest odwoływanie się do Wytycznych Komisji Europejskiej dotyczących produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wydanych do Dyrektywy SUP. Niemniej jednak, nie jest to podejście powszechnie prezentowane przez Marszałków, bowiem znane nam są rozstrzygnięcia, w których Organy wskazują, iż dla określenia obowiązków danego podmiotu zasadne jest dokonywanie wykładni wyłącznie na podstawie krajowych regulacji, natomiast wytyczne Komisji nie stanowią obowiązującego prawa i nie są wiążące.

W kontekście rozbieżnego podejścia Organów, warto jest wystąpić z własnym wnioskiem o interpretację indywidualną, by ograniczyć ryzyko kwestionowania przyjętego przez przedsiębiorcę podejścia. W świetle zbliżającego się czasu sporządzania sprawozdań i uiszczania opłat w zakresie produktów SUP, interpretacja indywidualna stanowi gwarancję bezpieczeństwa w zakresie dopełnienia obowiązków sprawozdawczych oraz rozliczeniowych.

Link: <https://pracodawcy.pl/raport-podatkowy-deloitte-esg-zapomniana-roczna-oplata-producencka-na-gruncie-przepisow-implementujacych-dyrektywe-sup/>

Źródło: EUR-Lex; Komisja Europejska; Polski Fundusz Rozwoju S.A.; KPMG (KPMG Sp. z o.o.); Deloitte Polska (Deloitte Touche Tohmatsu Limited).